

RAZPORED SV. MAŠ

12.04.2021 PONEDELJEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=12.4.2021	KAPELA ob 19.00	ZA ZDRAVJE, pn Tomaj 122
13.04.2021 TOREK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=13.4.2021	KRIŽ ob 19.00	+MIROSLAV in MARIJA MACAROL, Križ 188
14.04.2021 SREDA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=14.4.2021	KAPELA ob 19.00	V ZAHVALO ZA ZDRAVJE, Tomaj 120
15.04.2021 ČETRTEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=15.4.2021	KAPELA ob 19.00	V ZAHVALO IN ČAST SV. JOŽEFU ZA VARSTVO DRUŽINE, p.n. Cencič
16.04.2021 PETEK Bernardka Lurška, redovnica	Božja beseda: https://hozana.si?datum=16.4.2021	KAPELA ob 19.00	+ HERMAN KJUDER, Dutovlje 76
17.04.2021 SOBOTA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=17.4.2021	KRIŽ ob 19.00	++ŠONC IN PIRJEVEC, Šepulje 5
18.04.2021 3. VELIKONOČNA NEDELJA (začetek tedna molitve za duhovne poklice)	Božja beseda: https://hozana.si?datum=18.4.2021	KAZLJE ob 8.30 Ž. CERKEV ob 10.00	+FILIP TRBIŽAN, Kazlje 21 ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Od 12.4. dalje so maše z ljudstvom po starih predpisih: 1 oseba na 30 kv.metrov, oz 1 družina ali skupno gospodinjstvo na isto kvadrato. Petje pri maši je menda še naprej prepovedano.

“To sem vam povedal, da bi imeli mir v meni. Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal.” (Jn 16,33)

Tudi naša župnija je v finančni stiski. Hvalevredna bo vaša pomoč, seveda po vaših zmožnostih, da v namen vzdrževanja župnije prispevate **prostovoljno** svoj dar na TRR župnije TOMAJ za namen: (CHAR) **za vzdrževanje župnije**. TRR je izpisan na naslovnici oznanil. Lahko tudi osebno. Obvestilo o prilivih bo tedensko v oznanilih.

Z veroučnimi srečanji na ZOOM-u pričnemo ta teden od 12.4. dalje. Povezavo ste starši že prejeli na vaše e-mail naslove. Lepo prosim, da se teh srečanj ne izogibate, sicer bodo nekateri ostali brez potrditve o obisku. Posebej za to prosim prvoobhajance in

birmance. Pazite na razpored, ki bo nekoliko drugačen zaradi poletne ure. **5. in 6. razred bo imela od 12.4. naprej ga. Andreja.**

V tem tednu hvala darovalcem za župnijo:

NN1 - Tomaj; NN2 - Križ;

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE BELA NEDELJA BOŽJEGA USMLJENJA

Štev.:16/LETO IX.

11. APRIL 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 20,19-31)

“Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihljal vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! Katerim grehe odpustite, so jim odpušteni; katerim jih zadržite, so jim

zadržani.« Tomaža, enega izmed dvanaestih, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« Jezus je vpričo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da verujete, imeli življenje v njegovem imenu.”

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

<http://zupnija-tomaj.rkc.si/2020/12/24/prenos-mas-v-zivo/>

NE MOREM VERJETI

Mojster Caravaggio skoraj nasilno predstavi srečanje apostola Tomaža, ki sprva ne more verjeti, da je bil Jezus resnično med apostoli. Zahteva, da se dotakne njegovih ran. Lahko pa se vprašamo, ali Caravaggiova interpretacija zares na realističen način prikazuje to, kar evangelist Janez pripoveduje v evageliju današnje nedelje Božjega Usmiljenja ali t.i. bele nedelje. Dejansko je dialog med Jezusom in Tomažem brez očitkov ali poniževanje. Tomaževi dvomi niso samo njegovi, tudi drugi učenci so doživeli enako izkušnjo in se prav nihče ne razlikujejo od kristjanov vseh krajev in časov, ki še naprej s težavo sprejemajo vero v vstajenje v vsem svojem zgodovinskem kontekstu.

Jezus se v primeru apostola Tomaža in vsakemu dvomljivcu tudi sedanjega časa, pokaže z ljubeznijo in potrpljenjem, prepozna našo utrujenost od verovanja in nas spodbuja, naj pogledamo njegove rane in se jih dotaknemo. Vere pač ni mogoče ukazati. Zahtevana gesta dotika njegovih ran ima tudi simbolično vrednost, kar nam nakazujejo naslednji citati: *«Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sam sebi, in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj»* (Lk 9,23), *«Ne vesta kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga moram jaz piti?»* (Mt 20,22), *«Dejansko sem po postavi odmrli postavi, da bi živel Bogu. Skupaj s Kristusom sem križan; ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni. Kolikor pa zdaj živim v mesu, živim v veri v Božjega Sina, ki me je vzljubil in daroval zame sam sebe»* (Gal 2,19-20).

Vstajenje ni dokončna življenjska postaja, ampak je pot, po kateri stopamo ali pa stopicamo tudi mi danes, v kateri ni nič samoumevnega. Jezusov imperativ "ne bodi neveren" v grškem besedilu zveni drugače: ne postani (μην γίνεις), kot da bi rekel, da verovanje ni pridobljeno dejstvo enkat za vselej, temveč dinamika življenja, ki lahko zlahka vodi v eno ali drugo smer. Tudi besedi vernik (πιστός) in nevernik (ἀπίστος) ne izražata samo odnosa z Bogom, temveč občutek zanesljivosti: človek ni vernik sam zase. Zato pravi Tomažu: *»Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!«*

Zdi se, da nas ta blaženost verovanja doseže na nekakšni razdalji prostora in časa, vendar moramo biti previdni, ker Gospod ne potrebuje lahkovernih zasledovalcev nič ali duhov (kolikokrat Jezusa zamenjajo za duha – »Vznemirili so se in obšel jih je strah. Mislili so, da vidijo duha« Lk 2437). Kot da je človek sposoben vse to nadoknaditi z množenjem obredov in veličanstvom oblačil. Ali pa zahtevno po nekakšnih znamenjih (prim. Mt 12,38: *»Tedad so se nekateri izmed pismoukov in farizejev začeli pogovarjati z njim in so rekli: »Učitelj, od tebe bi radi videli znamenje.«*). Zdi se, da Jezus aludira na ljubljenega učenca (Janeza), ki na koncu dirke do Jezusovega groba ni videl nič drugega kot prazen grob, medtem ko evangelist poudari, da je videl in verjel: *»Tedad je vstopil tudi oni drugi učenec, ki je prvi prišel h grobu; in videl je in veroval.«* (Jn 20,8) t.j. evangelist Janez sam.

Postati moramo v nekem smislu »nejeverni«, saj imamo, ko se soočamo z lepoto, rastjo otroka, premagovanjem ovire, pogum, da rečemo "ni mogoče", "ne morem verjeti", pa vendar vso sto skrivnost sprejememo, zato ker zaupamo. Kaj pa je konec koncev vera.

Vera je nujno zaupanje med brati, človeški odnos, sinovstvo, ki prepleta telo in duha. Vera v Vstalega zahteva, da verjamete Cerkvi. In vera Cerkev rešuje nevero brata. Tomaž išče svojo Gospodovo misel morda po njegovi podobi in sličnosti. Še vedno je razočaran, ker ni videl »junaka«, ki je umrl. Verjetno smo tudi mi, njegovi dvojčki, v stanju

nevere, ker vera zahteva, da odstranimo vzorce in napačne podobe ljubezni in ljubljenega. Zato pa je potrebno srečanje s skupnostjo; ni druge poti kot potopitev v surovo resničnost cerkvenih odnosov, ki jo omogoča evharistična skupnost. Ni mogoče živeti vere brez evharistije in občestva, ker se iz nje vera hrani. Kdor odklanja evharistijo, odklanja Cerkev in Kristusa. Le pomislimo ob tem, kako zmoremo sedaj v času zaprtih cerkvah "živeti vero", če je ne živimo v malem občestvu družine. Če niti tega ni, je vprašanje, kaj nam bo prinesla prihodnost. A pustimo to, božja pota niso naša pota.

Izkušnje Vstalega vsekakor ni brez skupnosti, brez Cerkve v nekakšni večni verigi pričevanja: reka se rodi od izvira in se razširja na vse konce sveta. Toda tudi za konkretno izkušnjo pristne ljubezni, ki jo zaznamujejo rane razočaranja, vstale v osvobajajoči izkušnji odpuščanja. Podoba sebe in drugih je treba razbiti kot varuhi brezhibne izmenjave pozornosti, da bi se spoprijeli z neizogibno zmedenostjo novosti, ki jo vsebuje resnica drugega. Kako lepe so skrivnosti, skrite v srcu moškega in ženske, ki se drug drugemu razkrijejo v svoji krhkosti! Zaupati si je milostni dar; kdor se nauči zaupati sebi v šibkosti, se prepusti življenju Vstalega, in ni nikoli več prikrajšan za sledi odkupljenosti, a tudi ponižne človečnosti.

Cerkev je torej duhovna zgradba, polna »človeškosti«, je kraj, kjer se lomijo naše iluzije vedrine, moči in nemoči, polne nas in lahko tudi prazne Njega. Cerkev je krhka in ranjena kot njen Gospod. Je pa svobodna, kajti vstalo Jezusovo telo prebiva na sredini.

Nato se zgodi, da niti Tomaž, niti mi ne smemo več polagati prstov na njegovo odprto stran. Držimo svoj pogled usmerjen vanj in na naše brate po veri, zavedajmo se, da se je pa on dotaknil nas, naših ran in jih ozdravil iz potokov krvi. Z njim torej v Cerkvi vera zdaj teče kristalno, kot voda iz njegovega prebodenega srca.

Ko torej iščemo znake Jezusovega vstajenja, ki nam pomagajo verjeti in živeti evangelij, je dovolj, da dobro odpremo oči in bomo v zgodovini in tudi današnje dni našli številna pričevanja, ki nam govorijo, da je Jezus živ v dobroti, v zavzetosti skrbi za sobrata, v žrtvovanju tistih, ki živijo iz ljubezni in z ljubeznijo. Vse to nas tudi vabi, da smo sami, kot nam reče Jezus, znamenja vstajenja za druge, za tiste, ki morajo, tako kot učenci, kot Tomaž in mi, videti ta znamenja in rasti v veselju, pogumu in vztrajnosti ljubezni in upanja.